

Hornsbedar.

Mattsbedar av trä användes
i alla hushåll på landsbygden
ända till slutet av 1800-talet.

Men även in på 1900-talet
har de varit använda i en del
hushåll, främst hos dem som
ej hade råd till att köpa dyrare
bedar av metall.

Ännu på 1930-talet använde
änkan Kristina Petersson, Sjö-
viken, Tislunda sm. f. 1849, d. 1946,
endast träsked vid varje måltid.

Träskedarna vara tillverkade
av länne eller björk.

Varje hushållsmedlem hade sin

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUNDLufv.
86.

1

bestämda sked, som igenkändes genom en inskuren bokstav, innehavarens namn, på undersidan av skedens skaft.

Trots denna märkning kunde ändå förvärling ske, och då lät det vid matbordet ungefär så här: "Se å inte min ske. Tom har fast eller fått min ske."

Skederna förvarades i matbordets låda. De rengjordes endast genom avtorkning med en disktrasa.

Till gräddskumning använde man en särskild sked av något större format, s. t. gräddsked.

Hornskedar användes ej i så stor utsträckning emär de hade

den maskdelen av de ej hålde
hög värme och gärna ville lämna
leismak, smaka horn.

Av hornföremål funnos bl. a.
smusdassar, knuthorn, fjällhorn,
värskedsbrokar.

Hornarbetena köptes dels på
marknaderna och dels av kring-
vandrande försäljare.

Fjällhorn tillverkade man
själv av kornhorn, som man sågode
av i önskad storlek.